

บทที่ 2 แผนการดำเนินงาน

งานวิจัยชิ้นนี้ มีแผนการดำเนินงานที่จะนำไปสู่การได้มาซึ่งผลลัพธ์ของตัวโครงการทั้ง 4 โครงการย่อย โดยมีเครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัยที่แตกต่างกันไปตามการดำเนินงานของแต่ละโครงการ สรุปดังนี้

2.1 แผนการดำเนินงาน: โครงการการพัฒนาแผนที่ระบุจุดอันตรายเพื่อการท่องเที่ยวทางบกที่ปลอดภัย

ขั้นตอนการดำเนินการศึกษาโครงการนี้ กล่าวคือ การทบทวนงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการตรวจสอบความปลอดภัย การระบุบริเวณอันตรายหรือจุดอันตราย (Hazardous Location or Black Spot) และการวิเคราะห์จุดอันตราย จากนั้นจึงรวบรวมข้อมูลสถิติ สถานที่ และช่วงเวลาในการเกิดอุบัติเหตุของถนนทางหลวงทั่วประเทศ และวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อสรุปข้อมูลในรูปแบบของแผนที่ความเสี่ยงที่เกิดจากการเดินทาง ตลอดจนทำการตรวจสอบความปลอดภัยทางถนนบนเส้นทางตัวอย่าง โดยทำการวางแผนการเก็บสำรวจข้อมูล ลักษณะทางกายภาพของถนน ตลอดจนจุดเสี่ยงที่ทำให้เกิดอุบัติเหตุจากการเดินทาง โดยเฉพาะอุบัติเหตุในด้านการท่องเที่ยว และศึกษามาตรการในการช่วยเสริมสร้างความปลอดภัย เพื่อเสนอเป็นแนวทางในการช่วยลดจุดเสี่ยงในการเดินทาง และจัดทำข้อเสนอแนะในการปรับปรุงจุดอันตรายต่อไป

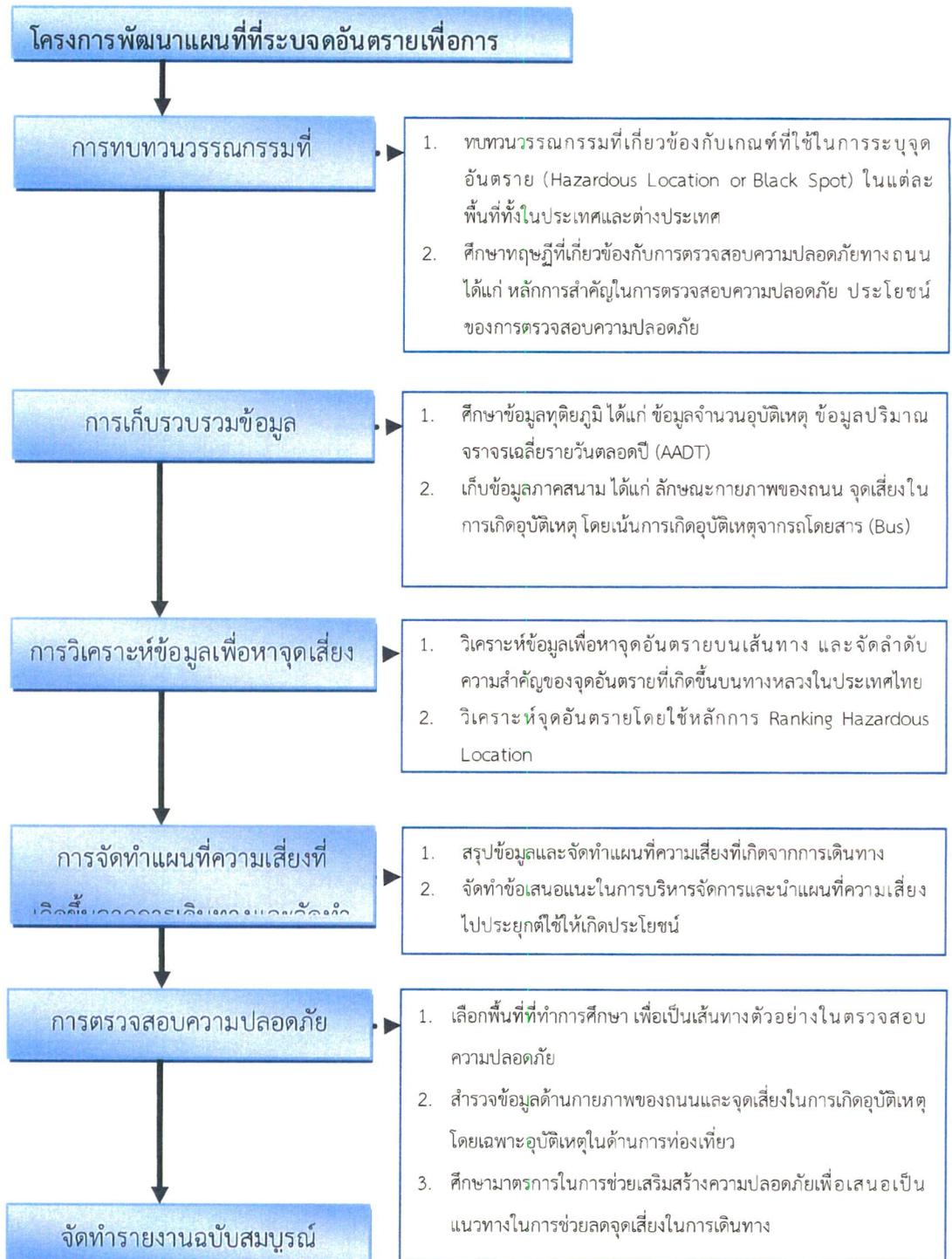
การศึกษาครั้งนี้ได้ทำการรวบรวมข้อมูลสถิติอุบัติเหตุจราจรบนทางหลวงทั่วประเทศ จากสำนักอำนวยความปลอดภัย กรมทางหลวง ซึ่งรวบรวมอยู่ในรูปขอแบบฟอร์ม “รายงานอุบัติเหตุบนทางหลวง” ระหว่างวันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2549 ถึงวันที่ 31 ธันวาคม พ.ศ. 2554 รวมทั้งสิ้น 6 ปี โดยสามารถจำแนกออกเป็น 3 กลุ่ม ตามระดับความรุนแรง กล่าวคือ (1) จำนวนอุบัติเหตุที่เกิดขึ้นทั้งหมด (Accidents) คือ จำนวนการเกิดอุบัติเหตุที่เกิดขึ้นทั้งหมดในช่วงถนนโดยไม่คำนึงถึงผู้บาดเจ็บและเสียชีวิต (2) จำนวนผู้บาดเจ็บ (Injury) คือ จำนวนผู้ประสบอุบัติเหตุที่เกิดอาการบาดเจ็บ ณ ที่เกิดเหตุทั้งหมดในช่วงถนน และ (3) จำนวนผู้เสียชีวิต (Fatality) คือ จำนวนผู้ประสบอุบัติเหตุที่เสียชีวิต ณ ที่เกิดเหตุทั้งหมดในช่วงถนน นอกจากนี้ ข้อมูลสถิติอุบัติเหตุจราจรยังสามารถจำแนกได้ตามปัจจัยที่เกี่ยวข้องได้ดังนี้

- 1) จำนวนอุบัติเหตุและผู้บาดเจ็บหรือเสียชีวิต จำแนกตามปีที่เกิดอุบัติเหตุ
- 2) จำนวนอุบัติเหตุและผู้บาดเจ็บหรือเสียชีวิต จำแนกตามเวลาที่เกิดอุบัติเหตุ
- 3) จำนวนอุบัติเหตุและผู้บาดเจ็บหรือเสียชีวิต จำแนกตามประเภทของยานพาหนะ
- 4) จำนวนอุบัติเหตุและผู้บาดเจ็บหรือเสียชีวิต จำแนกตามลักษณะการเกิดอุบัติเหตุ
- 5) จำนวนอุบัติเหตุและผู้บาดเจ็บหรือเสียชีวิต จำแนกตามสาเหตุของอุบัติเหตุ

ข้อมูลที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ ข้อมูลอุบัติเหตุ ข้อมูลปริมาณจราจร ข้อมูลลักษณะทางกายภาพของถนน และข้อมูลจุดเสี่ยงในการเกิดอุบัติเหตุ จากนั้นจึงทำการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อหาจุดอันตรายและจัดลำดับความสำคัญของจุดอันตรายที่เกิดขึ้นบนทางหลวงในประเทศไทย โดยใช้หลักการ Ranking Hazardous Location ซึ่งมี 5 วิธี ได้แก่ Accident Frequency, Accident Rate, Rate Quality Control, Accident Severity และ Combined ซึ่งในการวิเคราะห์จะแบ่งความยาวถนนออกเป็นช่วง ๆ แล้วนับจำนวนอุบัติเหตุที่เกิดขึ้นบนช่วงถนนทุกช่วง แล้วคำนวณหาอัตราการเกิดอุบัติเหตุที่

การยกระดับความปลอดภัยในการท่องเที่ยวของชาวต่างชาติตามมาตรฐานสากล

เกิดขึ้น โดยในการศึกษานี้ได้เลือกใช้วิธี Rate Quality Control และ วิธี Accident Frequency จากนั้นจึงจัดทำแผนที่ความเสี่ยงที่เกิดจากการเดินทางต่อไป

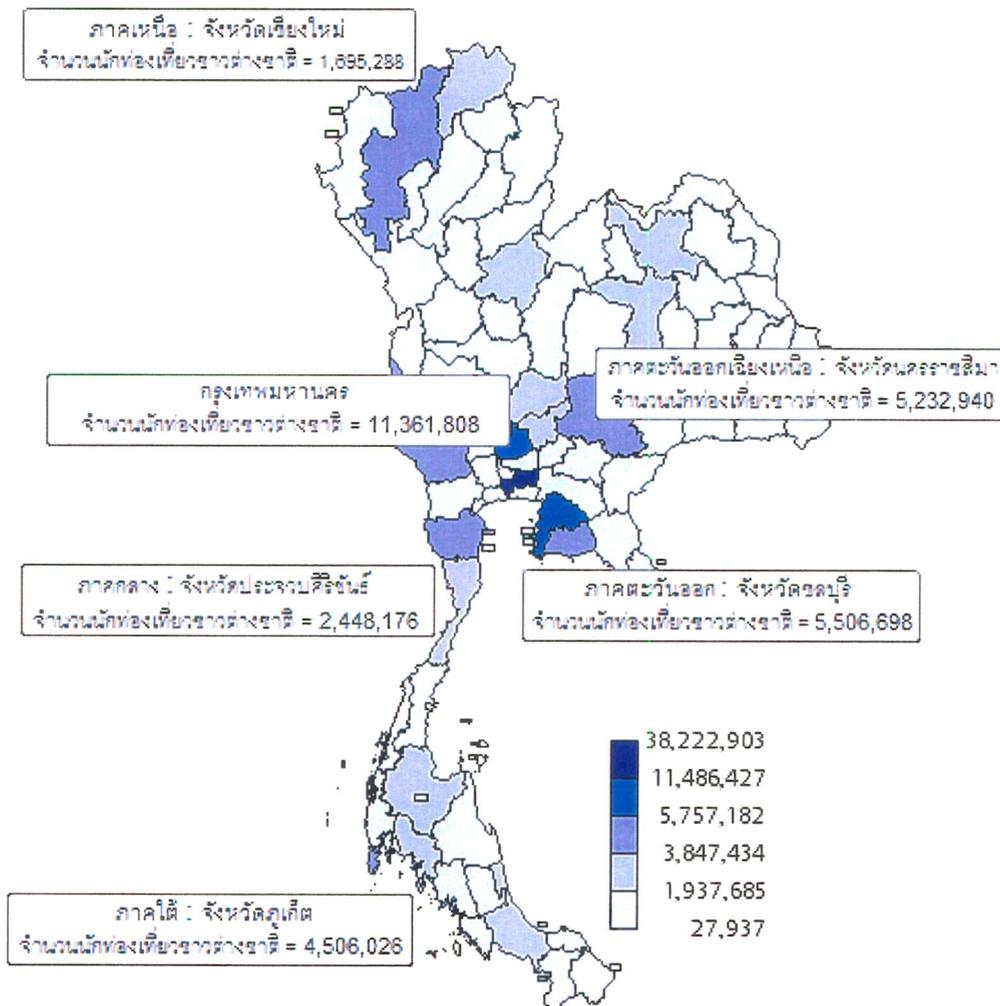

ภาพที่ 2.1 ขั้นตอนการดำเนินการศึกษา

การยกระดับความปลอดภัยในการท่องเที่ยวของชาวต่างชาติตามมาตรฐานสากล

2.2 แผนการดำเนินงาน: โครงการยกระดับความปลอดภัยในการท่องเที่ยวของชาวต่างชาติตามมาตรฐานสากลด้วยการศึกษาด้านพฤติกรรมและความพึงพอใจ

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ได้กำหนด กลุ่มประชากรสำหรับงานวิจัยนี้ คือ ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย 3 กลุ่ม ได้แก่ 1) กลุ่มนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ 2) กลุ่มผู้ประกอบการการเดินทางและกิจกรรมการท่องเที่ยวที่เกี่ยวข้อง และ 3) กลุ่มผู้เชี่ยวชาญ/หน่วยงาน/สถาบันที่เกี่ยวข้อง โดยการศึกษาครั้งนี้ได้ทำการวางกระบวนการวิจัยให้มีการดำเนินการรวบรวมข้อมูลอย่างมีประสิทธิภาพโดยเริ่มตั้งแต่การรวบรวมข้อมูล การลงพื้นที่เก็บข้อมูล และนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์และลำดับข้อมูล ตลอดจนประมวลผลและสรุปผลในขั้นตอนสุดท้าย โดยการศึกษาครั้งนี้ได้ทำการเก็บข้อมูลของกลุ่มเป้าหมายทั้ง 3 กลุ่มเพื่อให้การวิเคราะห์มีประสิทธิภาพและอธิบายในเชิงลึก การกำหนดประชากรกลุ่มตัวอย่างนั้นต้องศึกษาจากสถิติของแต่ละจังหวัด ซึ่งมี 6 จังหวัดในการดำเนินการวิจัย ดังนี้

ภาพที่ 2.2 ขนาดประชากรนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติในพื้นที่ศึกษา
ที่มา : ดัดแปลงจากกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา. 2554

การยกระดับความปลอดภัยในการท่องเที่ยวของชาวต่างชาติตามมาตรฐานสากล

เมื่อพิจารณาจำนวนประชากรทั้งหมด พบว่า ประชากรกลุ่มตัวอย่างในการนี้ ได้รวบรวมข้อมูลแบบสอบถามจากนักท่องเที่ยวจำนวน 800 ชุด ซึ่งคิดเป็นค่าความยอมรับได้ตาม Yamane (1967)

จากสูตร ;
$$N = \frac{N}{1+Ne^2} \quad (3.1)$$

โดยที่ n = ขนาดตัวอย่างที่คำนวณได้

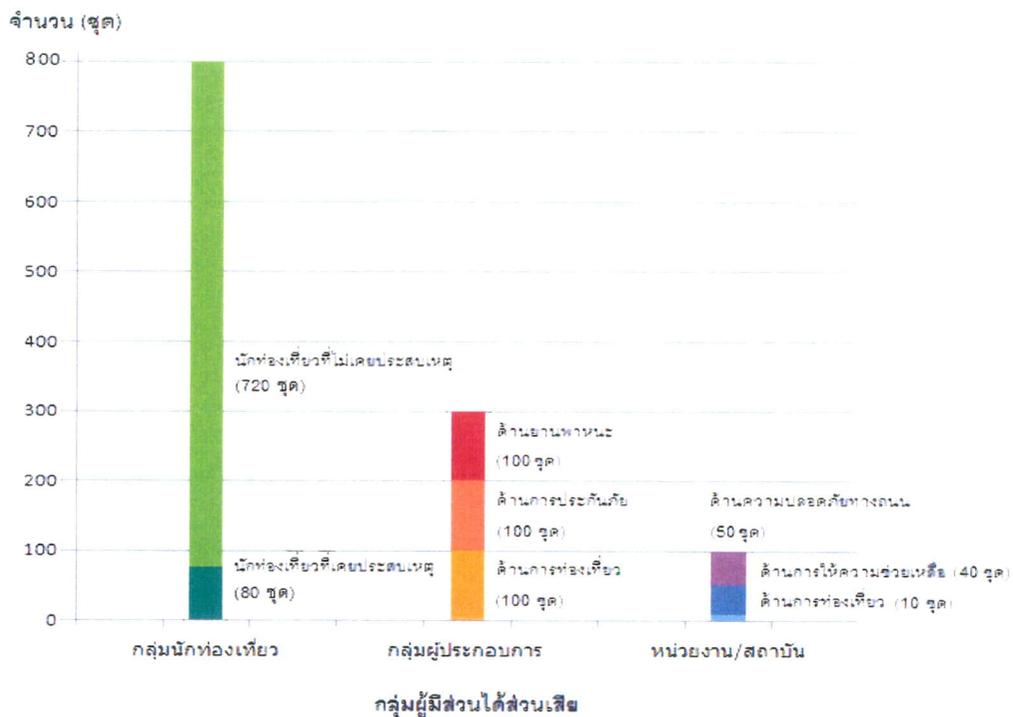
N = จำนวนประชากรที่ทราบค่า

e = ค่าความคลาดเคลื่อนที่จะยอมรับได้ (allowable error)

จากจำนวนกลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวต่างชาติ ;

$$\frac{18,000,000}{1 + (18,000,000) (0.05)^2} = 400 \text{ ชุด}$$

โดยกำหนดระดับความคลาดเคลื่อนอยู่ที่ร้อยละ 98 จากจำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติที่เข้ามาท่องเที่ยวในเมืองไทยต่อปีเฉลี่ย ประมาณ 18 ล้านคน (กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา, 2555) โดยสามารถแบ่งรายละเอียดของกลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย และสามารถคิดสัดส่วนจำนวนผู้เียนเฉลี่ยรายภูมิภาค ได้ดังนี้

ภาพที่ 2.3 สัดส่วนกลุ่มประชากร แบ่งตามกลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

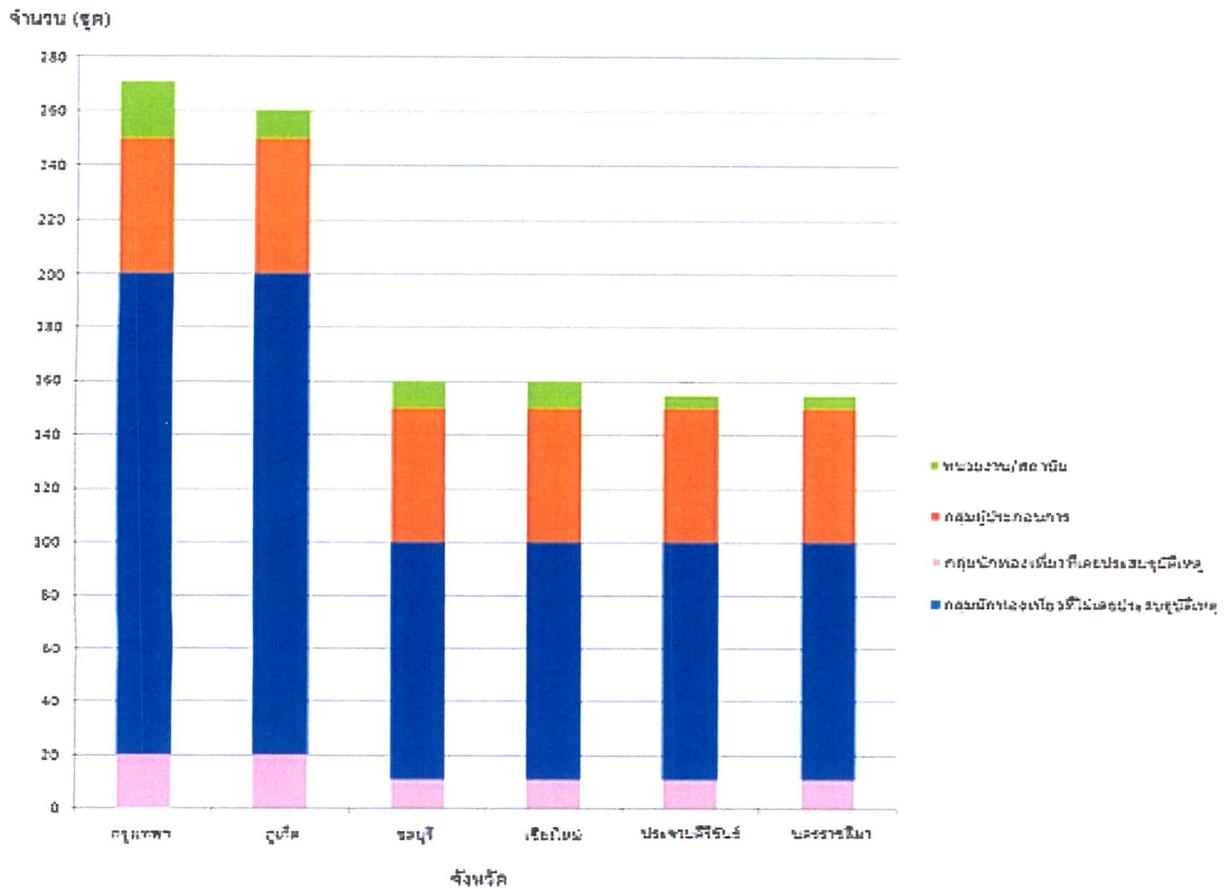
การยกระดับความปลอดภัยในการท่องเที่ยวของชาวต่างชาติตามมาตรฐานสากล

นอกจากนี้ยังมีประชากรกลุ่มตัวอย่างที่เป็นกลุ่มผู้ประกอบการทั้งสิ้น 300 ชุด ได้แก่ ผู้ประกอบการด้านยานพาหนะ, ผู้ประกอบการด้านการประกันภัยและผู้ประกอบการด้านการท่องเที่ยว โดยแบ่งเป็นสัดส่วน 1:1:1 หรือกลุ่มละ 100 คน และสำหรับกลุ่มประชากรกลุ่มตัวอย่างของหน่วยงานและสถาบันที่เกี่ยวข้อง ทั้งสิ้น 100 ชุด ซึ่งมีรายละเอียดดังตารางที่ 2.2 ดังนี้

ตารางที่ 2.1กลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในงานวิจัย

กลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย			สัดส่วน	รวม
กลุ่มนักท่องเที่ยวต่างชาติ	เคยประสบเหตุ	-นักท่องเที่ยวที่รักษาตัวที่โรงพยาบาล	150 ชุด	66.67 % ของประชากรกลุ่มตัวอย่าง
	ไม่เคยประสบเหตุ	-นักท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวทั่วไปของแต่ละภูมิภาค		
กลุ่มผู้ประกอบการ	การท่องเที่ยว	-บริษัททัวร์ -ผู้ประกอบการโรงแรม	ภูมิภาคละ 50 ชุด ในแต่ละจังหวัด	25 % ของประชากรกลุ่มตัวอย่าง
	ยานพาหนะ	-กลุ่มผู้ประกอบการรถเช่า -กลุ่มผู้ประกอบการรถสองแถว -กลุ่มผู้ประกอบการรถแท็กซี่กลุ่ม -ผู้ประกอบการรถโดยสารสาธารณะ		
	การประกันภัย	-บริษัทประกันชีวิต -บริษัทประกันวินาศภัยทางถนน		
หน่วยงาน/สถาบัน	การท่องเที่ยว	-กรมการท่องเที่ยว -การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย	100 ชุด รวม 6 จังหวัด	8.33 % ของประชากรกลุ่มตัวอย่าง
	ด้านความปลอดภัยทางถนน	-กรมการประกันภัย -สำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย -หน่วยงานการปกครองท้องถิ่น -สำนักงานตำรวจแห่งชาติ -กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย -ศูนย์อำนวยความสะดวกทางถนน -กรมทางหลวงชนบท -สำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจร กระทรวงคมนาคม -กรมขนส่งทางบก		
	การให้ความช่วยเหลือ	-กรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข -แพทย์ชุมชน / คลินิก / โรงพยาบาล -หน่วยแพทย์ฉุกเฉิน		

การยกระดับความปลอดภัยในการท่องเที่ยวของชาวต่างชาติตามมาตรฐานสากล

ภาพที่ 2.4 จำนวนการเก็บข้อมูลแบ่งตามภูมิภาค

ประชากรกลุ่มตัวอย่างในส่วนของนักท่องเที่ยวนี้ จะสามารถจำแนกประเภทของนักท่องเที่ยวในการเก็บแบบสอบถามได้ 2 รูปแบบ คือ 1) นักท่องเที่ยวที่เคยประสบอุบัติเหตุทางถนน ร้อยละ 10 ของกลุ่มประชากรนักท่องเที่ยวทั้งหมด กล่าวคือ 80 ชุด และ 2) นักท่องเที่ยวทั่วไปที่ไม่เคยประสบอุบัติเหตุ คิดเป็นร้อยละ 90 ของกลุ่มประชากรนักท่องเที่ยวทั้งหมด กล่าวคือ 720 ชุด ซึ่งการเก็บแบบสอบถามนั้นต้องให้ความสำคัญกับนักท่องเที่ยวทั้งสองกลุ่ม สำหรับนักท่องเที่ยวที่เคยประสบอุบัติเหตุ สามารถทำให้ทราบถึงการให้ความช่วยเหลือของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องหลังเกิดอุบัติเหตุ ส่วนนักท่องเที่ยวที่ไม่เคยเกิดอุบัติเหตุ จะทำให้ทราบถึงการป้องกันการเกิดอุบัติเหตุ รวมทั้งการเตรียมความพร้อมจากความเสี่ยงทางถนน แต่อย่างไรก็ตาม การเก็บแบบสอบถามหรือการสัมภาษณ์ของประชากรกลุ่มนักท่องเที่ยวทั้ง 2 ประเภทจะอยู่บนพื้นฐานของการตระหนักถึงความปลอดภัยทางถนน และพฤติกรรม รวมทั้งทัศนคติในการใช้รถใช้ถนน ที่ส่งผลต่อความปลอดภัยที่เกิดขึ้น

การยกระดับความปลอดภัยในการท่องเที่ยวขอวีซ่าต่างชาติตามมาตรฐานสากล

2.3 แผนการดำเนินงาน: โครงการศึกษาระบบที่เอื้อต่อความปลอดภัยเพื่อการท่องเที่ยวทางถนนอย่างยั่งยืน

ประชากรที่ใช้ในการศึกษา คือ 1) นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่ประสบอุบัติเหตุจากรถทางถนนในประเทศไทย 2) เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง ที่บริการช่วยเหลือนักท่องเที่ยวต่างชาติที่ประสบอุบัติเหตุ โดยการศึกษาครั้งนี้ได้ทำการเก็บข้อมูลของกลุ่มเป้าหมายทั้ง 2 กลุ่ม เพื่อให้การวิเคราะห์ประสิทธิภาพและอธิบายในเชิงลึก

ด้านข้อมูลการสืบสวน ผู้วิจัยได้เลือกศึกษาเพียง 10 กรณีศึกษาตัวอย่าง เนื่องจากข้อจำกัดในด้านระยะเวลาและงบประมาณขอการเก็บข้อมูล เพื่อให้เกิดความครอบคลุมในประเด็นที่ต่อการศึกษาและสะท้อนถึงกระบวนการช่วยเหลือด้วยวิธีการจัดการโซ่อุปทาน ตั้งแต่กระบวนการแรกจนถึงจุดกระบวนการช่วยเหลือนักท่องเที่ยวต่างชาติที่ประสบอุบัติเหตุ

ทั้งนี้ได้ใช้การสืบสวนอุบัติเหตุเชิงลึกใน 3 รูปแบบ ดังนี้

1. กรณีอุบัติเหตุทางถนนที่เกิดขึ้นปัจจุบัน

ผู้วิจัยได้เฝ้าระวังและประจำอยู่ในส่วนขอสถานะที่ตำรวจ โรงพยาบาล และหน่วยมูลนิธิกู้ภัย เป็นต้น กรณีนักท่องเที่ยวต่างชาติประสบอุบัติเหตุจากรถทางถนนผู้วิจัยจะหาพื้นที่ ณ จุดเกิดเหตุทันทีพร้อมกับเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องโดยใช้ระยะเวลาเดินทางไม่เกิน 30 นาทีโดยประมาณ กรณีที่ผู้วิจัยทำการสืบสวนเชิงลึกได้ทันทีเมื่อเกิดอุบัติเหตุโดยสัมภาษณ์เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ ตำรวจ แพทย์ พยาบาล (ฉุกเฉิน) มูลนิธิกู้ภัย และนักท่องเที่ยวต่างชาติที่ประสบอุบัติเหตุร่วมอยู่ด้วย เป็นต้น ลักษณะของกลุ่มตัวอย่างที่สามารถอธิบายได้ถึงเหตุการณ์ที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับบุคคลที่ให้บริการในกระบวนการช่วยเหลือแรกคือ การช่วยเหลือ ณ จุดเกิดเหตุ และการนำส่งโรงพยาบาล เป็นต้น

2. กรณีอุบัติเหตุทางถนนที่ผ่านมาแล้วช่วงระยะเวลาหนึ่ง

ผู้วิจัยได้ลงพื้นที่เพื่อสืบสวนเชิงลึกกับเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ ตำรวจ แพทย์ พยาบาล (ฉุกเฉิน) มูลนิธิกู้ภัย และประกันภัย เป็นต้น ผู้วิจัยทำการสืบสวนเชิงลึกหลังจากการเกิดอุบัติเหตุผ่านมาแล้ว 7 วัน ถึง 6 เดือนโดยประมาณ ลักษณะของกลุ่มตัวอย่างนี้สามารถอธิบายได้ถึงเหตุการณ์ที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับบุคคลที่ให้บริการในกระบวนการช่วยเหลือแรก และกระบวนการช่วยเหลือหลังการเกิดอุบัติเหตุ คือ การช่วยเหลือ ณ จุดเกิดเหตุ การนำส่งโรงพยาบาล การรักษาพยาบาล และการเยียวยา เป็นต้น

3. กรณีอุบัติเหตุทางถนนที่สิ้นสุดกระบวนการ

ผู้วิจัยได้ลงพื้นที่เพื่อสืบสวนเชิงลึกกับเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ ตำรวจ แพทย์ พยาบาล (ฉุกเฉิน) มูลนิธิกู้ภัย ประกันภัย และหน่วยงาน เป็นต้น ผู้วิจัยทำการสืบสวนเชิงลึกหลังจากการเกิดอุบัติเหตุผ่านมาแล้ว 6 เดือน ถึง 2 ปี โดยประมาณ จนสิ้นสุดคดีความ ลักษณะของกลุ่มตัวอย่างนี้สามารถอธิบายได้ถึงเหตุการณ์ที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับบุคคลที่ให้บริการในกระบวนการช่วยเหลือแรก จนถึงสุดกระบวนการช่วยเหลือ คือ การช่วยเหลือ ณ จุดเกิดเหตุ การนำส่งโรงพยาบาล การรักษาพยาบาล การเยียวยา และคำตัดสินของศาลยุติธรรม เป็นต้น

(หมายเหตุ: ในการสืบสวนเชิงลึกกับเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องรวมถึงนักท่องเที่ยวต่างชาติที่ประสบอุบัติเหตุร่วมอยู่ด้วยของกรณีศึกษา ในบางกรณีศึกษาอาจมีการสัมภาษณ์ผู้ที่เกี่ยวข้องไม่ครบทั้งหมด)

ทั้งนี้ได้ใช้รูปแบบลักษณะของวิธีการสืบสวนอุบัติเหตุทั้ง 3 รูปแบบแล้วแต่กรณี ทำให้ค้นพบข้อดีและข้อเสียจากการลงพื้นที่สืบสวนอุบัติเหตุด้วยรูปแบบดังกล่าว ซึ่งผลข้อมูลที่มีลักษณะสมบูรณ์แตกต่างกันไป

การยกระดับความปลอดภัยในการท่องเที่ยวขอชาวต่างชาติตามมาตรฐานสากล

จากผลสรุปปัญหาและอุปสรรคที่พบในการสืบสวนอุบัติเหตุอุบัติเหตุนักท่องเที่ยวที่เพิ่มขึ้นกับนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติทั้ง 10 กรณี ด้วยการค้นหาปัญหาอุปสรรคที่เกิดขึ้นรูปแบบแบ่งช่วงเวลา 4 ช่วงเวลา คือ ก่อนเกิดเหตุ ขณะเกิดเหตุ หลังเกิดเหตุ 1 และหลังเกิดเหตุ 2 รวมถึงการลงพื้นที่สืบสวนโดยได้ใช้รูปแบบของการลงพื้นที่สืบสวนทั้งสามรูปแบบซึ่งแล้วแต่กรณี จะได้อุปุพพของมาตรการช่วยเหลือซึ่งประกอบด้วยใช้ขอเหตุการณ์และใช้บุคคลหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในขณะนั้น ซึ่งมีกระบวนการเชื่อมโยงที่เหมือนและแตกต่างกันไป

2.4 แผนการดำเนินงาน: โครงการศึกษาเพื่อยกระดับคุณภาพการช่วยเหลือและดูแลรักษานักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ หลังประสบอุบัติเหตุทางถนน

ประชากรที่ศึกษาได้แก่ กลุ่มนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติตามนิยามศัพท์ที่กำหนด การเลือกพื้นที่ศึกษาโดยการวิเคราะห์สถานการณ์การเกิดอุบัติเหตุทางถนนในกลุ่มชาวต่างชาติ จากฐานข้อมูลในระบบการแพทย์ฉุกเฉิน ประกอบกับพิจารณาพื้นที่จังหวัดท่องเที่ยวให้กระจายไปทั่วประเทศ นำเข้าที่ประชุมให้ผู้รับผิดชอบโครงการย่อยทั้ง 4 โครงการ ร่วมพิจารณาหาข้อตกลงได้พื้นที่ศึกษาดังนี้ จังหวัดนครราชสีมา เชียงใหม่ อุบลราชธานี ชลบุรี และประจวบคีรีขันธ์ (หัวหิน) รูปแบบการวิจัยเป็นรูปแบบการศึกษาเฉพาะราย (Case study) จำนวนตัวอย่างที่ทำการศึกษา 10 ราย ที่ได้รับการช่วยเหลือโดยชุดปฏิบัติการ ที่อยู่ในระบบการแพทย์ฉุกเฉินและได้รับการส่งการช่วยเหลือโดยศูนย์รับแจ้งเหตุและจัดการจังหวัดที่เป็นพื้นที่ศึกษา ในช่วงเวลาตั้งแต่เดือน ตุลาคม 2555 – เมษายน 2556 โดยมีเงื่อนไขดังนี้

- กลุ่มตัวอย่างยินยอมให้ความร่วมมือในการสัมภาษณ์
- โรงพยาบาลที่รับการรักษาผู้บาดเจ็บยินยอมในการเก็บข้อมูล
- วันที่สัมภาษณ์นับจากวันที่ประสบอุบัติเหตุต้องไม่เกิน 14 วัน เพื่อให้ผู้ถูกสัมภาษณ์มีความจำที่สมบูรณ์
- ตัวอย่างมีสติสัมปชัญญะที่สามารถให้สัมภาษณ์ได้
- สามารถสื่อสารเป็นภาษาไทยหรือภาษาอังกฤษได้

ใช้แบบสอบถามในการเก็บรวบรวมข้อมูลจำนวน 3 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่

1. กลุ่มผู้บาดเจ็บที่เป็นตัวอย่างศึกษา แบบสอบถามที่ใช้เป็นทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ
2. กลุ่มที่เป็นชุดปฏิบัติการฉุกเฉินที่ไปช่วยเหลือผู้บาดเจ็บ ณ จุดเกิดเหตุ และนำส่งผู้บาดเจ็บไปโรงพยาบาล แบบสอบถามที่ใช้เป็นภาษาไทย
3. กลุ่มแพทย์ และพยาบาลในหอฉุกเฉินที่ดูแลรักษาผู้บาดเจ็บที่เป็นตัวอย่างศึกษา แบบสอบถามที่ใช้เป็นภาษาไทย

แบบสอบถามมีประเด็นที่สำคัญในการเก็บข้อมูลดังนี้

1. ข้อมูลทั่วไปของนักท่องเที่ยวที่เกิดอุบัติเหตุ
2. ข้อมูลการเกิดอุบัติเหตุ
3. ข้อมูลการให้ความช่วยเหลือด้านการแพทย์ฉุกเฉิน ได้แก่ การแจ้งเหตุขอความช่วยเหลือ การช่วยเหลือ ณ จุดเกิดเหตุ การดูแลผู้บาดเจ็บขณะนำส่ง

การยกระดับความปลอดภัยในการท่องเที่ยวของชาวต่างชาติตามมาตรฐานสากล

4. การดูแลรักษา ที่ห้องอุบัติเหตุฉุกเฉิน
5. ค่าใช้จ่ายในการรักษาผู้ป่วยเจ็บ
6. ปัญหาอุปสรรค และข้อเสนอในการปรับปรุงการให้ความช่วยเหลือ ณ จุดเกิดเหตุ
7. ปัญหาอุปสรรค และข้อเสนอในการปรับปรุงการให้ความช่วยเหลือ ณ ห้องอุบัติเหตุฉุกเฉิน
8. ปัญหาอุปสรรค และข้อเสนอในการปรับปรุงระบบการแจ้งเหตุขอความช่วยเหลือด้านการแพทย์ฉุกเฉิน